

Mod Selgenhjem.

Sellig hjem til Selgenfare,
O min Gud, lad saa mig fare
Fri og frelst engang herfra,
Frelst fra al min Sundenaae,
Loffende for al din Naade
Med et dybt Gullulja!

Haders maa vel nu mit Hjerte,
Stedt for lidt i Soudens Smerie.
At lig Omenbart mig kan ske,
At jeg fuldt kan liue ferdig,
Til det Selgenhjemfund vordig,
Til dit eget Kojum sel!

Dag jeg tror, hvad du mig siger
Med dit Ord, som aldrig sviger:
Du bereder selv dertil,
Du udletter Syndesalden,
Du belbreder Sundenalden
For enhver, som tro dig vil.

Jeg dig tror, o Jesu fierr,
Tror, du moget lid at bære,
Dvor jeg aldrig selv vandt frem,
Javn mig i de arme Herle,
Bør mig, saa jeg all kan merret:
Kellen gaar mod Selgenhjem!
Eht Leimbach

Betræknina?

Sover du, Kristenhed?

Derfor du er vaagen, hvorledes kan da da tage det saa let med Arbeidet for at bringe ud blandt Menneskene Budskabet om ham, om hvem du siger du tror, at de rislet ikke er frelse i nogen anden, og at der heller ikke er noget andet Raad under Himmelens som er givet blandt Mennesker ved hvilket det bør os at vord frelste? Betragt et Fortællingen om den Hedning som, efter at have hørt Evangeliet af en Missionær, svargte denne: „Dvor længe har J vidst dette?“ og da han vil høre, at de Kristne havde vidst dette i mange hundreder af Aar, da atter svargte: „Men hvorledes har J da kunnet beholde det saa længe for eder selv uden at lade os høre derom?“ Og det er laadt: dersom vi virkelig tror det vi siger at vi tror, da er det ubegribeligt, at vi kan være saa ligesoldige som de fleste andenbart er, for at bringe andre til at tro det.

Vi tror — eller vi siger at vi tror, — at vi har en god og kjærlig Gud og Fader, som vi ikke har elsket og tjent som vi skulde, og som derfor i sin Sellighed og Retfærdighed har maattet forstøde os fra sit Samfund. Ja vi erkjender, at vi, som vi af Naturen er, slet ikke er skiftede til hans Samfund og ikke kunde søle os vel deri, om han slap os ind deri. Men vi tror ogsaa — eller vi siger at vi tror, — at Gud af idel Naade og Barmhjertighed har bragt sin egen Søn som et Sonoffer for denne vor Syndighed, og nu for hans Skyld givet os en fuld Soudernes Fortællelse og sikkert Naad om evigt Liv og Salighed hos sig. Og denne Tro formær — dersom vi virkelig har den — jaledes vort Hjerte og vort Sind, at vi nu elsker denne vor Gud, glæder os i ham, glæder os til evig at skulle være hos ham, og agter all andet for intet værd i Sammenligning med denne Tro, dette Naad, denne Kjærlighed, som ikke ved noget i Verden kan erstattes. Vi tror jaledes — eller vi siger at vi tror, — at vi er frelste fra Synd, Død og Satans Rige, og at det i den hele vide Verden ikke findes noget andet som kunde frelse os derfra. Og vi ser og ved, at utallige andre Mennesker er i den samme Rød og Glendighed som vi selv var i. Og vi ved, at den samme frelse som vi har fundet, og saa for disse andre Missioner; men de ved ikke om det, og hvorledes skulde de tro paa den om hvem de ikke har hørt? Men hvorfor har de ikke hørt? Har Gud forsonet at sende nogen til dem med Bud? Nej, det har han ikke forsonet. Han har sendt Bud, hvem? Dig og mig, min Medkristen, alle dem som allerede er bleve kristne, den hele Kristenhed, fra hele Discipelskare i Nutid og Fortid og Fremtid, lige fra den Stund da han opfor til himmels, og til Verdens Ende. Som en hel stor Hær har han budet dem at gaa ud i al Verden og prædike Evangeliet for al Skabningen. Ingen som selv har hørt dette Evangelium, og jaat det ind i sit Hjerte, og tror det, er fri. Alle skal bringe det videre, til flere Treen, ind i flere Hjerte. Det skal for enhver Kristen være hans for-

neuste Livsoppgave, at det glade Budskab, det eneste hoorned Menneskesjæle kan frelses fra Fortællelse, kan blive bragt til saa mange som muligt. Men hvorledes opfylder vi denne forpligtelse? Hvorledes løser vi denne Livsoppgave? Vi kan naturligvis ikke tænke paa at have det engang til det fristne Raad, dersom vi ikke paa en Naade sørger for at have Guds Ord og Sakramenter i vor egen Midte, selv om vi baade har det og bruger det temmelig forsonet. Men bringe disse Naademidler videre, saa at ogsaa andre kan saa Belsignelsen deraf, det forsonnes i en Grad som nok kan bringe os til at sværge, om Kristenheden lover. Der har vi nu for det første den apostoliske Slegt, vore egne og vore Medmenneskers Værn. Dvor burde det ikke ligge os paa Hjerte, at disse Sjæl og Sind blev saaledes gjenstrængt af Guds Ord, at de fra den tidligste Barndom levede deri, og at dette Ord blev Trostjæren og Bedtroanden for al deres Jærd og Sandel! Men isteden derfor lader vi Kristne være egne og andres Værn for en stor Del saa sin Undervisning, sin Naadudvisning i Skoler, ved Læstere, ved Bøger og Skrifter som er fremmede for, ofte fiendske mod Gud og hans Ord. Vi opretter en Del kristelige Skoler; i vort Kirkesamfund har vi især gjort det for den viderekommne Ungdom; men efter den Indflydelse denne Ungdom tidligere har været under, drages den mere hen til de verdslige Skoler, hvor den kan stille sin skandfabstørst ved at lære om de Ting som hører Verden til, og dagliggjøre sig for dette Livs Gjæringer. Og spørger man dem, om de ikke kunde vælge det til sin Livsgjærning at blive Evangeliets Prædikanter indenfor Kristenheden eller ude i Hedningeverdenen, saa er der alle Slags Indvendinger. Hjertet bevræder ikke for at fremme Guds Være og Medmenneskers jante Vel. En jordist Livsstilling med saa lidet Arbeide og saa gode Indtægter som muligt, det er hellere Naalet som higes efter. Om Indtægterne opnaaes ved redeligt Arbeide, eller om de er Frugterne af andres Arbeide som man ved gunstige Omstændigheder

kommer til at opde, eller maaste endog ved Jæft og Bedrag ved at stæfte sig, deraf sværger der ikke meget. Og om man for at vinde de jordiske Goder tager Stæde paa sin Sjæl, derpaa tænkes der heller ikke meget. Fra alle Kanter klages der over, at det er saa saa af den apostoliske Slegt som vil gaa i Kirken Tjeneste som kristelige Skolelærere, Præster og Missionærer. Men mon det bare er de unge som er at hadle derfor? Hvillen Opdragelse ha rde vel faaet? Og hvilket Eksempel sætter de ældre dem? Lever og virker disse ældre saa, at det kan ses, at deres Livs Opdragelse er baade selv at være Kristne og at gøre som mange som mulig til kristne med sig? Ser det ikke alfor ofte saaledes ud, som om de der falder sig Kristne, først søger denne Verdens Verlighed og søn tænker, at Guds Naad da tilslut skal falde dem i Skædet ligesom af sig selv? Man taler om Mission, og vi ser vor Del i vort Kirkesamfund har i vore Bøger og Skrifter en del Del Missioner opførte, som det løber sig at vi driver eller støtter. Men hvad gjør vi for dem? Bør Missioner — eller de fleste af dem — holder en Missionært en Gang om Karet, og oplager et eller to Offere til Missionen, og naar Karet er omme, saa er baade den ene og den anden Missionær i Underbalance, og det nægtet Gjærningen i høj Grad beides i det smaa. Og naar der saa sværger efter det som er vigtigere end Peng, eller Arbeidere paa de forskellige Missionærmarker, da ser det endnu fattigere ud. Der har vi vore vidstrakte Judemissionærmarker fra Hav til Hav, fra langt op i Canada til Gollen, og aldrig faar vi paa langt nær Raad nok til at bekrætte alle de Pladser, hvorfra det samme Raad lyder til os som Paulus i et Syn om Ratten hørte af Manden fra Maedonien: „Kom over og hjælp os!“ (Ap. Gj. 16, 9.) Og fra vor lovende Hedningemissionærmark i Afrika har nu dette Raad længe forjævet laadt til os. For over 5 Aar siden døde en gammel tro Arbeider paa denne Mark, og endnu har vi ikke fundet saa hans Plads fyldt, langt mindre

noet flere nye Arbejdere til at optage de nye Hæder som omdæner sig.

Men meget er givet, og dem skal kræves meget. Og i den lutheriske Kirke er meget givet fremfor dem som hører til andre Kirkeafdelinger. Uden vor Fortjeneste var Gud staret det saa for os, at vi har hans Vedpart og rent, mens i saa mange andre Kirker Evangeliet forlændes forfattet og fordovstet. Og dog ignes det ofte, som om disse andre er mere vægne i Herrens Tjeneste end vi. Og saa hos dem mangler der meget, saare meget paa den rette Vær for at udrede Evangeliet; men de har heller ikke et saa rigt, et saa fuldt Evangelium som vi. Evangeliet lader hos dem mere eller mindre oblandt med strax paa noget som Rimefæse selv skal gjere for at blive salige, og kan derfor umuligt give den fulde Trøst, det sikre Haab som det giver, hvor det lærer: „Alt er eders, alt for intet, af idel Raade, uden egen Gjerning eller Fortjeneste en fuld Sundersnes Forladelse og som en fornøden Høst deraf evigt Liv og Salighed.“ Dette er hvad Evangeliet har budet os, og hvad vi ved Evangeliet skal lade andre. Dette er hvad vor Raade trænger til fremfor noget andet, og vi havde ondt det for vor største Væste at være fulde til at bringe ham det. Har vi været tørre og trænge til at gjøre denne Gjerning, da lad os vægne os og være mere udførelse beredte. Vertil hjælpe os Gud!

„M.“

Trøns og Hjerlighedens Virkning ligesom for Gamle og Jæderløse.

(Af Pastor M. P. Kull.)

Der lagde sig store Dindringer imod for Templets Opbyggelse baade fra de Høllstøende og mindre indflydelsesrige i Samfundet, selv om Jerusalems Mure var nedbrudne og dets Porte opbrændte med Ild. Gjentagende blev der sagt: „Der er endnu Tid til at bygge Herrens Hus.“ Paa Grund af denne Forsømmelse af at stride til Gædning led Herrens Ved til dem gennem Profetens Mund meget beklædende: „Er det Tid for eder til at bo i eders paa nedbrudte Huse, mens dette Hus ligger øde?“ Sag. 1, 4. Der næst udtales Trudsel, hvis de undvæder og herlige Fortællere, om de begynder med den vigtige Gjerning.

Gjenspløggelsen af det ødelagte Tempel blev udført under mange Dindringer, der opstod sig foran Guds Høst og store Værge, og selv om det ikke til det pragtfulde Udseende eller blev saa stort, som Salomons, saa udtalte den samme Profet det gløbe Budskab, at „det sidste Kufes

Herlighed skal være større end det første.“ Sag. 2, 9. Guds egen Søn optrædte i det med sin Prædiken og sine Under.

Men dette Fortagende blev udført under megen Modstand og Jorogt, hvilket i flere Dele ender kan være en Kjøpning af vore egne Fortolde. Og saa om man Jerusalems Mure opføres saavel i ydre som indre Betødning. Vidter man bringes tilvæle, og man maa helst søge dem blandt de Troende, der har et ualent Hie for sine og andres Behov. Det hølere Udseende, der har sin Grund i Troen, driver dem til Hjerlighed og gode Gjeringer for at deres Medmennesker kan have godt af deres Virksomhed og blive delagtige i det evige Liv. Derfor svarer de intet, naar det gjælder Guds Hæ og Sjælsens Frelse. Men hælson Nehemias i inderlig Vængsel efter Templets Opførelse blev høttet og haanet af mange, saaledes ogsaa nu. De siger: „Studen er nok; den har truffet Foranstaltninger overfor Trængende; vi behøver ikke noget Anstaltninger osv. Andre er længe i Værelshedsens Ønske, saa at de ikke eler, men eler af Kammen. Sanktallet og Tobias, hvilket sees af Nehemias's Bog, kan godt repræsentere disse Vantroens Indvendinger, men de kunde ikke staae Verket. Profeten siger: „Vær skinddig, Scrubal, og vær frimodig Josua — og arbejder.“ Sag. 2, 4.

At Murene saa nedbrudne og Portene opbrændte med Ild var nok til at begynde Gjerningen. Denne Trængens Tilstand havde Nehemias set, idet han endog i Kattens stille Tiner havde lagttaget Sillingen. (Neh. 2) Men selv om man ikke antiller Jorden uskyldig Underlæggelse, saa kan man ad Erfaringens Ret forvilde sig om, at Murene ogsaa er lidels nedbrudne i vor Tid. Tilstanden er ikke som den skulde være. Kættelid, Tungstid og dels Mangel paa Credentians viser, at det er saa. Men af de Gamle forklar alfor vel, at de virkelige Rindvilliar, hvor de er, kunde være anderledes. De Vær, som har læst Jor eller Kor, blive bitende og bliver ikke optætte. Fortæne er fortæredde. Skal det blive anderledes, saa maa vi med David oplyste ledende Ønder til Himlen og sige: „Sag Jerusalems Mure, Sol. 51, 29.

Øndringerne maa skaffes afveien. „Sag er du Hjer? Bliv til en Elms.“ siger Profeten Zacharias 1, 7. Men dette kan kun sig ved Hjerlig Fortroing til Herren, som bærer Hæst, og ved en troende Vær. Sid vi blot kunde forhjælpe til at tro hans Ord! „Derfor J har Tro

som et Tenevform, da skal J sige til dette Vær: „Bliv dig herfra herhen, og det skal slutte sig, og intet skal være øder umuligt.“ Math. 17, 20. Men har Hjer og Jor, han vil ogsaa beredte. For vi sit Grund, hvor det første Alderdomshjem i den næste Sunde byggedes, blev der skrevet: „Gud vil besøge Vore Hjerter til at give et betydeligt Sted til et Hjem for de Gamle, og han vil selv bestrebe Udsøttalingerne til dets Opførelse.“

For Herre Jesus Kristus har selv ogsaa givet Exempel paa, hvorledes Kirken skal forholde sig mod Gufur, Jæderløse og Aldertræge. Han vil at den timelige Fortroing og Trosning af Barnhjerlighedsgjeringer skal paa Haand i Haand med Guds Ord Prædiken og Sakramenternes Fortroing. Disse Vidter frier fra Udsøttalens Værte og borttager Hjerterets Haardhed; de optæder den saliggjørende Tro, mens de paa samme Tid driver til seliggjørelse eller dødelig Fortroing. Dette fremfalder igen Vængsel efter Udøvelse af Hjerlighed blandt de værdige Trængende.

Jesu aandelige Vægne eller Guds Kirke paa Jorden trænger samme Hjerlighed som den. Maria udtalte med sin Hæst; men kan han alene kan give denne Hjerlighed. Hun havde erklæret hans Raade og Gædhed ved Meddelelse af Sundersnes Forladelse, som var bleven tilegnet ved Troen. Hans oplysende, rensende og formende Raade havde opreist hende fra Synden og ført hende i Samfund med Gud og alle hans Hellige. Hun havde virket i hende Vædighed og Sogtmødighed; men dette Hjerlige og Gud hengsle Sted vilde hun ikke bygge paa. Hun forlod sig ganske paa hans Hengivelse i Tøden for sig. Dette var derfor Grunden til, at den fromme Kvinde ladede Jædet for durt, naar det angik hans Hæ, hans store Rains Fortroing. Hun tog den kostbare Kardusholbe og udøste paa hans Fødder. Blædet af denne Hengiveness og Opofrelse tilføjer Hjerlighedens Kjøstet: „Men Hæst blev fuldt af Salsens Dugt.“ Joh. 12, 3.

Saa stede det med Jesu Vægne i hans Hæds Dage; men den samme Hjerlighedsbevæisning udtales med hans betragte Vægne indtil Verdens Ende. Derfor er den Hjerlighed, der kommer af Troen, den største og herligste Ting i Verden. Der ved saar Væst en ny Betødning; thi netop Hjerligheden gjør, at Væst er værd at læse. Dermed løses Hjerter fra det timelige, og det renses fra Doumod, Egenhjerlighed og Utaalmodighed. Kun ved den Hjerlighed, der kommer af Troen, bliver Hjerter lefret fra Synden. Hjerksom Kristi

Opstændelse fra de Døde er de Troendes Hjerlighed for dem, saaledes bliver den Opstændes Liv den heliggjørende Kraft i dem. De bliver derved villige til at give af det, de har, til Guds Riges Fremme, det være sig enten Natur- eller Raadevær. Men Guds Rige udbredes ved det hellige Prædikenbede og ved Barnhjerlighedsgjeringer.

Naar derfor saa mange elstelige Guds Vær i vort Samfund har beviist Offervillighed til Embedets Opførelse, til at bygge Skoler og Seminar, hvor Ordets Tjenere skal beredes til dets Fortroing, saa har vi Karlag til at gjentage den gamle Salme: „O, store Gud, vi lever dig.“ Ved Hjelpe af Gaver til Opførelse af Barnhjerlighedsskoler har de lagt for Dagen Maris Sind. Sædets Gjerning er sat til Jhusømmelse og Efterligning, naar det angaar Jesu betragte Vægne, det være sig ene og forladte Gamle eller forladte Vær. Kristi Hædskeds Sælgst vil derved udbredes i vort Samfund og ellers videnom. Gud lade denne Hjerligheds Fægt og Virkning blive mere og mere Hjerdt!

Men saadan Gjerning bliver udført ved at antage sig de hjemløse Vær, saa at de kan hjælpes, klædes og opdrages i deres Taals Raade. Eller naar Kirken antager de gamle, der staa ene i Væst, da søer og fortætter den Kristi egen Gjerning, ikke alene paa et Sted og til en vis Tid, som da han var nærværende i fysisk Skikkelse, men allevegne og for alle Tider. Derfor har han sagt: „Søndelig, søndelig siger jeg eder; hvo som tror paa mig, de Gjeringer, som jeg gjør, skal han gjøre, og han skal gjøre større end disse, thi jeg gant til min Fæder. Og hvad som helst J bede Fæderen om i mit Navn, det vil jeg gjøre, paa det at Fæderen maa forherliges ved Sønnen.“ Joh. 14, 12, 13.

Derfor udbredes og befestes Guds Rige paa Jorden ikke alene ved Prædikenbedet eller Ordets Tjeneste, men ogsaa ved Barnhjerlighedsgjeringer. Der kan vel gjøres Indvendinger ogsaa monstunder med denne Raade at virke paa i Væst med den, som hin fromme Kvinde sit hørte, da der blev sagt: „Hvortil tjener denne Spilde?“ men ligesom som Jesus tog hende i Fortroing og vilde ikke, at nogen skulde volde hende Fortroing, ligesom vil han frendes, at denne Omfær og Hjerlighed skulde blive ubindret i hans Kirke. Denne Kirkes Hengiveness og Opofrelse skal være til Jhusømmelse og Efterligning. Derfor har ogsaa vort Samfund givet mange Gaver til Opførelse af saadanne Hjem, hvor Kristi betrag-

te Venner kan pleies og i Stilhed uden Bekymring saa prise og love Gud.

Vi har vistnok Aarsag til at klage over mange sorgelige Foreteelser i det menneskelige Liv, hvor Synden har sønderrevet og opspaltet det hørlige Forhold mellem de Gamle og deres Børn eller nærmeste Slægtninger, som skulde tage vare paa dem i Alderdommen, men saa har vi desmere Grund til at takke Herren for de Foranstaltninger, som Kirken har gjort og fremdeles gjør for at afhjælpe Røden og løse Jesu betragtede Venner fra Korset. Den træder hen til den Lidende; den frier saa mange, den kan, fra al ubarmhjertig Behandling og vederbooger med Raad og Taad. Kirken har lært dette af de Raad, som bad om at nedtage Jesu Vegene af Korset, og derfor bliver ikke Evangelisten træt af gjentagende at omtale denne færgene Paarsigtighedsøgersning (Joh. 19.) Derfor er ogsaa disse Raad blevne betragtede som Kirkenes Repræsentanter for Velgjørenhed. De tog Jesu Vegene ned af Korset, salvede det og svøbte det i et rent og fint Vinfløde.

Den sande Kirke har udvist det samme Sindelag mod Jesu forfulgte og betragtede Venner ligesaa Martyriets Gensombeder i de tre første Aarhundreder efter Kristus til vore Dage. Nu rives de ikke af glønde Jernstænger, men de kan ligesom tidligere saares og martres af onde Ord og Gjeringer, hvilket altfor ofte er Tilfælde med flere Gamle, der paa mange Slags Maader føres ind i forskellige trykkelige Livsforhold af utaknemmelige Børn og nære Slægtninger, der vistnok gjerne vil saa lat paa, hvad de eier, men vil ikke have dem. Derfor skal vi ihøre os vor Kæstes Rød, som om den var vor egen. Saaledes kom Jesus har antaget sig os. Denne Hæd og Glæde at løse de hundre fra Klaget, som søles end mere trøstende af de Hæderløse og gamle Folk, har vort Hæde Samfund faaet erfare ved Oprettelse af Barmhjertighedsanstalter for dem, der staa ene i Livet. Uden Tvivl vil denne store Opgave — hvis vi laar Raade til at løse den — have en vellykket Tilbagevirkning; thi de, som blive Gjenstand for saadan Ansødelighed og Redtagelse, kan ikke andet end i taknemmelig Glæde nedbøde Guds rige Barmhjertighed i det legemlige og aandelige.

Vignende Vidnesbyrd, som blev fremsat af Pastor S. M. Ljernagel fra Josephine Alderdomshjem, hvilket stod at læse i „Pacific Herald," No. 52 forrige Aar, er kun en glædelig Gjentagelse af hvad der før er

bleven hørt i vore Velgjørenhedsanstalter. Gud være inderlig prisset for den Tro og Kjærlighed, der har denne Frugt og Virkning!

Guds gode Naad.

Der er tre hundrede og fem og seksti Dage i Aaret, og to hundrede af dem er mere eller mindre skuffede. Skulde vi sætte os Solen i Aaret rundt? Hvorfor skulde da de velgjørende Regnbøger komme? Hvad vilde det blive til med Fruften, Blomstrene, de grønne Blærer, for ikke at tale om Stormarmerne? Det er Guds Naad som sender Skyene saavel som den klare Himmel.

Der er tolv Maaneder i Aaret; men kun tre af dem er Sommermaaneder. Skulde vi sætte os Sommer hele Aaret igjennem? Vi vilde neppe nyde den liffige Sommerfald og det yndige frembrudende Foraar, hvis ikke Sæden, den og Kvinden havde været os inde en Stund i vort Solgigt, stonet Jorden og de gængsde Vælgere, og plundret Skoven en Tid for dens Frugt. Vinteren kommer ligesaa vel fra Guds Naad som Sommeren med dens varme og Solde.

Halvdelen af Dagens fire og tyve Timer ligger mellem Solens Nedgang og Opgang. Vi ønsker ikke, at Solen skal straa i sin Middagsglans Døgnet igjennem. De dusinde Timer bringer Stilhed, Nøle og Sønens Vederførgelse. Katten er en Guds Gave til den træde Menneskeligt.

Men det samme gjælder uden tvivl ogsaa i det egentlige Menneskeliv i Kandens Verden. Lad os ikke klage over vort befolende Liv. Og lad os ikke tilskrive Givenden det som kommer sammen med den guddommelige Forsoningsværelse af den faldne Menneskeligt. Vi trænger ganske til Sorg og Glæde, til stille Tider som til Tider fyldte med virksom Tænkning. Vi trænger til Opbyggelse som til at forlænge; men vi trænger ogsaa til Skuffelser, forat vi ikke skal tro, at alting sker ved os. Vi trænger til at laates og nyde Kjærlighedens Samliv og vi trænger til at stilles for at lære at skamme paa hverandre, stort sagt, vi trænger til alle de Forandringer og Omvæltninger som findes i vort nærværende Menneskeliv. Det stanses ovenfra af den Højes Hæder, des høest der ikke er Forandring eller Omvæltning i hans stans Omvæltning for os. Det er alt sammen gode Gaver fra ham. Lad os ikke klage, men tro, tilbede og takke. „Guds Naad er over alle dem som søger ham, til det gode."

En from Mand, som var laare vellykket af Gud og bragt i hans Tænkning, sagde: „Mit Liv er ikke faaledes, som jeg selv vilde vælge det. Jeg længes ofte efter Stilhed til Vækning og Eftertanke. Jeg finder det et helt Paradis, naar jeg kan finde Tid til at læse og fordybe mig i forskellige Ting og tilogaa mig nogle af de herlige Rigdomme i Kandens og Kulturens Verden. Men Gud har i sit Forlum hindret mig heri. Jeg maa i sinde medtage Folk, som kommer og taler med mig om alle Slags ringe Ting; jeg maa besvare indtrængende Brev; jeg maa tage fat med i det offentlige Liv; jeg maa anvende megen Tid til hvad der forekommer mig utilladende og komt. Men Gud sender mig bedre, end jeg sender mig selv. Han sender mine Gaver og Gaver, mine Rangler og Svagheder, hvad jeg kan, og hvad jeg ikke kan. Derfor ønsker jeg det alligevel ikke anderledes. Jeg ønsker at blive søt og ikke at føle an. Jeg ønsker at følge ham der gaar foran. Og jeg er ganske forvisset om, at netop saaledes har han hjulpet mig til at udrette langt mere til Fremme for hans Rig, end hvis jeg havde solet Liv til at vælge mine egne Veje."

Dette er Gudsfrugtens vise Tale. Vi er i Guds Skole, Kæsteren behøver hellige Veje vi skal læse og gennemgaa for at kunne bestaa Prøvene og rulle os i de høiere Klasser. Ved os være stille og herlige Tilbedelse. Ved os kun tage imod „Sorgens Bog," „Savnets" Bog og „Smerternes" Bog, naar Kæsteren lærer os hen til dem, falde vore Hæder, og forholde os front i deres Indhold, at vi maa lære Hødsighed, Sagnetidighed, Riddhed, Talsmodighed, Tro, Medlidenhed og de andre Mandegaver, som en engang ikke kan tilgives i Livets Trængsel og under Kuffens straalende Sol.

Gud er saa herlig at om et Menneske var i en glædelig Liv og ja Gud kan et Fælt vilde den herlige Bøse straks forvandles til idel Glæde thi al Skabningens Kjærlighed er kun en lidende Troste af Guds Kjærligheds uendelige Naad.

De som deiver en Gjering som er forderkelig for deres Medmennesker de ere Velholdere paa Menneskelighets Vegene og der er Spødsmaal om der nogensteds har været saa mange Hige Velholdere som i dette Aarskriftets Aarhundrede.

Det mindste man gjør imod Guds Naad og en svagt Samvittigheds lidelig Vindelse kommer Glæde og forderker Sjælen mere end det groveste Gald som her hastelig og uden Overlag. — Teasdahl.

Har du Asthma?

Der er god Udsigt til, at du kan bli den frit. Anti-Asthma-Tonic Co., Box 454, Everett, Wash., har et enestående Midde mod Asthma. Hver Personer i min Menighed og i fiendte Streg er blevet fuldstændig helbredet. Jeg har seet Bevis for, at rigtig gammel, ondartet Asthma har maattet give sig paa sit Bytte. Ikke al Asthma kan kureres; men dette Midde er absolut erfaringsende og værd en god Prøve. Jeg anser det min Pligt at omtale dette og støtte Forretningen. Kompaniet bestaar ubelastende af høderlige norske Lutheranere.

(Rev.) D. J. Edwards.

“DEPENDABLE BRAND”

God Kaffe — Rig Kaffe
Velmagende Kaffe
Smager bedre, Varer længre
Tre Pund for \$1.
Dwight Edwards Co.
Portland, Ore.

When in need of fine
PRINTING
Wedding or business announcements, office stationery or general job work, you cannot do better in price or work than at
D. W. COOPER'S OFFICE
Tacoma Theater Bldg. Tacoma

Arne Berger

Realtor
Olje Malerier en Specialitet.
Elev efter Katalog.
544½ Washington Street,
Portland, Ore.

EDWARD C. RUGE, M. D.

Skandinavisk Læge
Specialist i Kroniske og Lunge-
Sygdomme.
Sunset Block, Bellingham
M 333 — Kontor Telefon — A 333
M 345 — Bostad Telefon — A 121

DRE. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - Wash.

THADEN'S BAKERY

and Coffee House
918 Commerce Street
“THE MILLIONAIRE'S CLUB”
A good place to get a quick lunch
Bread and Pastry of all kinds.
Note our bread 1 lb.

WILLIAM SCHREYER

Proprietor of
UNIVERSITY MEAT MARKET
Live stock and poultry of all kinds
bought and sold
Parkland Tel. 7843-R3

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Bjerke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Bjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Maret \$.75
For Maret til Canada..... 1.00
For Maret til Norge..... 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald maas sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

"The Hurricane"

er kommet paa et nyt Blad i det engelske Sprog. Det udgives af Eleverne ved Pacific Lutheran Academy, i Parkland. Det udkommer hver Maaned i Skoleaaret i pent format og er trykt paa godt Papir. Hovedredaktør er Conrad Gaard. Der er flere Afdelinger saaledes for Sport, Personalia, Foreninger, "Locals," Alumni osv.

Prof. J. Kavier, Miss Anna Tenwick og Prof. Arthur Wiere, af Skolens Fakultet, er Raadgivende. Det første Nummer indeholder meget godt og interessant Læsestof og spaaer vel for det paabegyndte Foretagende. Bladet vil blive et godt Bindeled mellem Skolens forrige og nuværende Elever. Bladet anbefales paa det bedste. Sæt den gode Sag ved at abonnere. Send 50c for Resten af Skoleaaret til "The Hurricane," Parkland, Wash.

Dauselalens Offer.

En rig Jødinde, Mrs. Charles S. Israels, der har undersøgt Dauselalene i New York, afgiver en Erklæring, der vel kan give noget at tænke paa for dem, som synes at tro, at der ikke kan være iganderlig stor Høre i moralisk Henseende ved saadanne Steder. I et offentligt Møde gjengav hun hvad Superintendenten for New York Hjem for Kvinder sagde, nemlig, at et tusinde Piger, der kom under hendes Opsyn, havde alle, uden Undtagelse, gjort Begyndelsen til deres Ruin i Dauselalen. Dette var i New York; men lignende Steder findes i næsten hver eneste By i

Landet. — Fædre, Mødre, har I eders Døtre hjær, saa hold dem borte fra Dauselalene og Dauselalene. Der findes vel ikke noget Sted, hvor den unge Kvinde naturlige Værn, hendes Blusefærdighed, saa let undergraves, som paa Dauselalene.

"Gam Midler fattes ei."

En sildig Aftenstund ilede et ungt Menneke med raske Skridt gjennem Gaderne i en stor By, tilsmældende uden Waal eller Med. Hans hele Udseende tydede paa, at han maatte være granseløs ulukkelig — og det var han ogsaa. For saa Dage siden havde den ubarmhjertige Død hærøvet ham hans dyrebare Fæder; han var bleven ramt af et Hjerteslag, som pludselig gjorde Ende paa hans Liv.

Den Aldede havde ikke efterladt sig Andet end Gjæld, som han havde paadraget sig ved at gaa i Skatlon for en god Ven, og nu skulde Sønnen sørge ikke blot for sig selv, men ogsaa for sine smaa Søstre, der ikke havde nogen anden Forsørger her paa Jorden. Mange Steder havde han banket paa hos Venner for at søge et Levebrød, men overalt var han bleven afvist.

Derimod havde han aldeles ikke banket paa den Dør, som dog bærer Paaskriften: "Banker, saa skal eder oplades"; thi han kjendte ikke Gud og den, som han udfandt, Jesus Kristus. Vel vidste han godt, at mange Venner havde den Tro, at en almagtig Fæder i Himlen med Visdom og Kjærlighed styrer Mennekenes Skæbne; men han selv mærkede ikke Noget til en saadan Styrelse.

Sans Moder, hvem han havde mistet allerede i sin Barndom, havde vel været en troende Kristen og havde fortalt ham Mængt og Meget om sin Herre og Frelser, men de svage Indtryk heraf vare for længe siden vaskede ud. Sans Venner og Kammerater, som mente at sidde inde med Tidens højeste Oplysning, havde under Væggenes Klang med Spottegloser og Vittigheder gjort den Sag latterlig, som havde været hans Moders drebak, og den Smule Tro, som en Gang havde været i hans Hjerte, var forløst med Champagne-skummet.

Som han nu hin Aften holdt fortvilet gik omkring i Gaderne, saa han pludselig en Raket stige op imod Raattehimmelen og derpaa dale som en Guldregn ned imod Jorden. Der var altsaa Noget i Nærheden, som afbrændte et Fyrværkeri. Den ene Raket fulgte nu efter den anden, men de Tusinder af smaa, straalende Angler, hvori de opløste sig, sluktedes stadig efter et Dieblits Forløb,

og Himmelen syntes da kun endnu mørkere end forhen.

I Begyndelsen saa han ganske ligegyldigt paa det smukke Mændværk; men snart lærte han at juge Næring for sit Mismod af dette Skuevil.

"Ja," sagde han ved sig selv, "saaledes er det med al Lykke. Den ene smukke Stjerne efter den anden sluktes og forsvinder i den mørke Nat. Natet er øgte, Natet har Rørlighed, alt er Døgn og Bedrag. Saaledes er det ogsaa med Mændene om Gud og Kristus, med Haabet om et evigt Liv og et Gjenliv i en anden Verden — det er Altsammen kun Skin, kun Raketsnitser, der straalte et Dieblit og saa sluktes!"

Efter at denne Sammenligning havde paatrængt sig ham, vilde han dog endnu en Gang mere opmærksomt betragte en enkelt Raketsnit, for rigtig at overbevise sig om dens Kortvarighed og dermed om Kristentrens Uholdbarhed, som den jo for ham var bleven et Billede paa.

I det Samme inste igjen en Rakete som en lang Idhale op i Luften, og med et Smæld opløste den sig i en Hvedelighed af smaa Idflugter. Han sættede nu sit Bie paa den af dem, som syntes ham aller klarst, og vedblev saa at stirre paa den. Men selv da alle de andre sluktedes, blev den lysende Angler, som skulde have stadfæstet hans trostesløse Filosofi, staende ubevægelig paa Himmelsbuen; thi det var ingen Raketsnit, det var — Sirius, en af de allerklarste Stjerner paa vor natlige Vinterhimmel. Som den straalende og smukke hin Aften, havde den straalet og skinnet i Hartusinder og vil vedblive dermed indtil Dagens Ende.

Den unge Dvidler stod som naglet til Stedet. Et lysende Svar havde han faaet paa sine mørke Tanker, en drøi Rettefættelse, men frem for Alt dog en trøsterig Hilsen fra den Gud, der endnu "fører sig Lys som et Klædebon og gjør gloende Ild til sine Tjenere" (Ps. 104, 2, 4).

Hvad her er meddelt, er ikke en Opdigtelse, men det har tilbragt sig uslagtig, som det er fortalt. Og hans hoids Sjæls Mærke i hin Nat blev gjennemlyst af den klare Stjerne, er selv bleven til en Stjerne, der siden hin Dag har vist mangen en bange og forkrævet Sjæl Vej til Faderhuset.

Vort Arbeidsfelt.

Parkland, Wash.

"Willing Workers" holder den 27. en Aftenunderholdning. Det blir en Reise rundt Jorden — for at saa sig Nat og Fortræffinger. Musik af

forskjellige Slags ludes ogsaa. Tilrettelingen holdes i Mirkens Basement. Kom alle og vær med.

Søndag Eftermiddag holdtes Biebegjærgelse ved Barneskjennet over Carl Vojgren, en syv Aars gammel Gut, der har været ved Skjennet flere Aar. Den lille havde ifjor Skarlagensfeber og har siden ikke været rigtig frisk. En ældre Broder, Oscar, der sidste Sommer blev konfirmeret her og som nu arbejder i Nærheden af Arlington, var tilstede ved Begravelsen. Fæderen som bor i Vellingham, kunde af en eller anden Grund ikke komme.

"A Trip Round the World" heder en Underholdning som Ungdomsforeningen har faaet istand for næste Torsdag Aften. Der vil blive Mad at saa frodt i de forskjellige Land man reiser igjennem. Gænde og Unge er velkomne.

Pastor E. L. Brevig fra Stanwood besøgte nylig sin Datter Dagny, der frekventerer Akademiet.

Den 4de nærlige Reunion af saadanne som har været flyttet til Akademiet enten som Elever eller Lærere, vil finde Sted den 10de og 11te Februar.

Der er Udgifter til at ret mange kan blive tilstede ved Festen, som uden tvil kommer til at blive en af de mest interessante vi har oplevet.

Festprogrammet:

10de Februar — Kl. 3 Eftermiddag. Santes Gæsterne, Kl. 6:30 Vasket Bold Spil, Kl. 8 Banket.

11te Februar — Kl. 10:30 Formiddag. Gudstjeneste, Kl. 2 Eftermiddag. Selskabelig Sammenkomst, Kl. 7:30 Misionsgudstjeneste.

Alle forberedende Lærere og Elever indbødes herved paa det hjerteligste.

Pallard, Seattle.

English communion servise Sunday at 8 p. m. The pastor will receive communicants Saturday evening after 7 p. m. and Sunday evening from 7 to 8. Come Saturday if possible. All those who are willing to let God satisfy their souls, read prayerfully Ps. 42 and come.

Kvindeforeningen møder den 31te hos Mrs. Louie, 1914 Canal Place, paa Nordfiden af Salmon Bay Park.

Den næste Bieftime holdes paa de Torsdage, da der ikke er Ungdomsmøde, altsaa hveranden Uge. Næste Bieftime holdes 1ste Februar.

Den engelske Bibeltime møder kl. 7:15 de søndagsaftener, da der holdes natst Aftenang. Der er saaledes engelske Møder hver Søndag Aften nu.

Det Menighedsmøde i Januar optoges i Menigheden; James Strandrud og Hulstru, Mal Amundsen, Christ. Johnson og Hulstru med 2 Børn. Til Opbyggelse ved Februardet meldtes: Elias og Johan Lind og samt Bergitte Solberg. Menighedens Afsættelse følger sig meget tilfreds med de ved Kompositioner lovede Bidrag for 1912. Rogle saa har ikke endnu indsendt de tilsendte Bidragsjelder. Skjort det snart, tak.

Kvindeforeningen har gjort det godt i det sunde Kar og betalt ca. Halvdelen af den Del af Gjælden, som den pantog sig, foruden at den gav \$120 til Præstean, og munder Gaver til andre Tiemed saalom \$25 til Barnehuset etc. 3 meldte sig ud, 4 stillet bort og 8 meldte sig ind, saak Antallet er omtrent det samme (mellem 50 og 60). Mrs. Ed. Skar stillet bort men gjordes til Voresmedlem for „Lang og tro Tjeneste.“

En Vægforening, „Ladies' Guild of Zion Church“ stiftedes Tirsdag den 16de i Værelset af 30 Unge, som paa Mrs. Bergens Indbydelse mødte. Som Formaal fattes at arbejde i Garnoul med Zion Menighed for dens bedste. Mødetiden fattes til 2den og 4de Mandag kl. 8 i Hjemmene efter Indbydelse. Næste Møde (22de) holdes hos Mrs. (Dr.) W. T. Christensen, 2450 W. 61st St. Og saa alle Medlemmer er velkomne til Møderne. Til Medlemskap fordrer, at man er konfirmeret og gaar i Kirke.

Sub Tacoma.

Gudstjeneste forklænnende Søndag kl. 11 Form. Søndagskole kl. 10.

Buglet Sound Kreds af den næste Synode begyndte sit Møde igaar, Tirsdag, kl. 2 Efterm. i den nordlutheriske Kirke i Sub Tacoma. Mange Præster og Delegater er tilstede. Mødet aabnedes med Andagt af Pastor Eger. Efter at Tiden for Seditionerne var bestemt gik man over til at høre et Indledningsforedrag af Pastor Mathiasen om: „Det kristelige Hjemstiftelse.“ En lærerig og opbyggelig Samtale maaltalte. Aften sessionen bemærkedes til at samtale om „Bibelen's Plads i Hjemmet.“ Dette Tema blev indledet af Pastor Bergesen. Mange vigtige og lærerige Sandheder blev fremholdte af de

forskjellige Talere. Mødet togner til at blive et af de bedste vi har haft. Vi haaber næste Aar, at kunne give en udførligere Beretning om Mødet.

Bayollap, Wash.

Det bekendtgjøres herved, at jeg paa Anmodning har lovet at holde nordst Gudstjeneste i den lutherske Kirke her i Buen Søndag den 28 Januar klokken 2 p. (Eftermiddagen). Alle, som forstær os, er hjertelig velkomne.

R. F. Kasper.

Custer, Wash.

Juletrafiken i Emmons Menighed for Børnene tredie Juledag. Stedets Præst kunde ikke være tilstede uanset om Tiden. Hans Tid var saaledes optaget af de andre Menigheder, som han betjener. Miss Tina Bruland og Miss Anna Anderson var de, som ordrede med Træd og Programmet. Det vilde sig, at de havde gjort det udmærket, for Børnene kunde sine Smaalatter og Sange godt. Der var ogsaa Sang af Kirkekor. Stedets Præst talte til Børnene og den store Forsamling som var fremmødt om Juletræet og den rette Mønten at fejre Juleen paa. Nu til Børnene sin vel forfænte Ven, som de længte efter—„comfy“ og Natter, samt en liden Gave til Minde om Juleen.

Det aarlige Menighedsmøde holdtes den 9 Januar. Alle Forholdninger foregik fredeligt og enigt. Regnskaberne fandtes at være i bedste Orden. Overflud i alle Klasser. Følgende Embedsmænd valgte: Formand, Geo. D. Rane; Sekretær, D. P. Gulvorson; Trusteet, Ole Dalen, Assisterer A. J. Bruland, Medhjælper Hans Sjøllstad; Revisorer, P. Rundahl & J. Ringalson; Kirkeforstander, Hans Sjøllstad; Skolekomite, D. V. Gulvorson, P. Rundahl, P. Peterson; Repræsentant til Synodemødet i South Tacoma, L. Opstad. Menigheden besluttet at bidrage \$50 dette Aar til sin Søstermenighed, North Bellingham, som vi staar i Kaldsforbindelse med.

Mr. Jesper Jørgensen med Familie kom hertil her i Aar siden. Han har nu folgt sin Form med god Fortjeneste og rejst til Potlatch, Idaho. Pastor Mathiasen kald. Jørgensen har paa en ganske Egenkom som ikke syntes at blive noget bedre og derfor vilde han prøve at rejsere Almas. D. B. Gulvorson.

Voluntary.

Voluntary var en Tilsigelse af Apostelen Johannes og Biskep i Smyrna i

Villem. Om hans Vin er lidet bekyndt, men om hans Nærhed i Aaret 167 var vi en udførlig Beretning i et Brev fra Menigheden i Smyrna. Vi gengiver denne efter „Selskabshistoriske Foredrag af H. Lander Wisjen, Professor i Teologi.“ Den lyder saaledes:

Forsøget havde allerede railet en Tid. Mandt dem som led Martiriedøden, nævnes en Jægtling, Germanicus, Jørgenaves opfødte Profantuler som til et Aarne sit unge Vin og at ofre til Hænderne; han hidede selv det Dyr som blev sluppet løs mod ham; han havde intet andet Liv end Juletræet som muligt at gaa bort fra dette ugadelige og lovløse Menneklæk. Hans Standsfasthed bragte Mængdens Forbitrelse til det heieste. „Hvil med Gudsfornegeterne, man hente Voluntary!“ var det almindelige Raad. Saaledes blev Germanicus's Led den nærmeste Foranledning til Voluntary. Voluntary hørte hvad der ventede ham, uden at forfarde. Han vilde blive i Buen; men tilfældt gav han dog efter for sine Venners Forstillinger og begav sig til et Vandsted udenfor Buen. Her tilbragte han Dag og Nat i Bønner for alle Menigheder paa Jorden, som hans Sedoane var. Engang som han saaledes sad, tre Dage her han grebes, havde han et Saar; han saa sin Govedinde i lys Sue. To vendte han sig til dem som var hos ham, og sagde: „Jeg skal brændes levende.“ Hans Tilflugtssted var ikke længe sikkert; han søgte et andet, thi Voluntary hørte ikke blandt dem der i en sehvindig og faldt Trostner selv kaldte Lødsfaren ned over sig. Af den gaves der ogsaa under denne Forbyggelse Herz, deriblandt en Dvinth, som af sig selv fremstillede sig for Forsøgeterne, men da Døden truede ham, grebes af Dødsfrygt og afsvær sin Tro; derfor, siger Menigheden i sit Brev, „Høst vi ikke dem som af sig selv fremstiller sig til Døden, thi Evangeliet lærer ikke saa.“ Repre havde Voluntary lovet sit Tilflugtssted, forend Forsøgeterne kom. Dem saak de ikke, men to af hans Tjenere, og den ene af disse saa under for de Finsler som anvendtes mod ham, og røbede Bispedens nye Skuldsord. Forsøgeterne satte efter ham tilhest og tilføds og med alffens Raaden, som drog de ud mod en Raver.“ Voluntary kunde endnu have flødet, men han vilde ikke. Han saa, at Dødens Time var kommen, og med de Ord: „Guds Vilje ske!“ gik han sine Forsøgeterne imøde. Hans ærbørdige Skikkelse gjorde et værdigt Indtryk paa dem. Han bad at fatte Blod og Trille for dem, og bad dem sin om en Times Tid til at berøbe sig i Bønnen. Det blev indvilget; og nu bad han

fuld af Guds Raade og Kraft, saa at alle som stod hos, sølte sig dybt grebene, og selv hans Forsøgeterne stamtede sig over, at de skulde høre en saa gudfrygtig Olding med sig som Jørgen.

Voluntary blev sat paa et Kjel for at føres til Buen; men undervejs mødte han Aremarchen (en Forbyggelsesperson) Herodes og hans Hoder Kilehus. De tog Voluntary op paa sin Bøge og begyndte nu at frange ind paa ham med Ord som disse: „Gode andt er der dog i at sige: „Min Herre Hæjerrn.“ og i at ofre og derved redde sit Liv?“ Voluntary svarede (er) intet, men da de vedblev at trange ind paa ham, sagde han: „Jeg vil ikke gøre hvad I raader mig til.“ Forbitrelse derved, overalt de ham dem Skjeldsord og stødte ham ud af Bøgen — saa voldsomt, at han i Faldet saarede sin Hod. Dødsangret fortsatte han stille og taalmodig sin Tri tilføds. Da han kom til Buen, blev han modtaget af Mængdens Strig og Varn; men for ham friso var det, da han lestes frem for Profantuler, som om han hørte en Stenme fra Himlen: „Var Herk, Voluntary, og held dig mandig!“

Forsøget begyndte. Profantulerne spurgte ham, om han var Voluntary. Da han besvarede dette, opfordrede han ham til, at han skulde forvare: „Petrus dog den hele Alder, Iverg ved Hæjerrens Genius, affaa fra din Mening og sig: Væf med Gudsfornegeterne!“ Da saa Voluntary sig med et alvorligt Blik om i Kredsen, straffe sin Døds ud mod Bedningsskaren som omgav ham, huffede og sagde: „Væf med Gudsfornegeterne!“ Profantulerne vedblev at frange ind paa ham: „Sverg, og jeg vil give dig ire; hvad Kristus.“

„Hv Kar har jeg tjent ham, og han har aldrig gjort mig noget ondt; hvoreledes skulde jeg da kunne forlaude min Rønge og min Treffer?“ „Sverg ved Hæjerrens Genius.“

„Siden du saa Iverg driver paa, at jeg skal sverge ved Hæjerrens Genius, og stiller dig an, som om du ikke vidste hvem jeg er, saa har hvad jeg siger for alt Folket; jeg er en Rejsten. Og hvis du vil lære den kristne Være at kjende, saa bestem en Dag, og du skal høre.“

„Overbevis Folket.“

„Dig onkede jeg værdig at allegege Regnskalk; thi vi har lært at vise Forster og Forbyggelser, som Gud har indfat, den Hære som dem tilkommer; men Iverg ogter jeg ikke værd, at jeg skal forsvare mig for dem.“

„Jeg har vilde Dyr, jeg vil koste dig for dem, hvis du ikke flister Sind.“

„Hent dem kun; vi plejer ikke at

stjite Sind saaledes, at vi vender os fra det bedre til det værre; men det er smukt, naar en vender sig fra Uretfærdighed til Retfærdighed."

"Efterdi du lader haant om de vilde Dyr, saa vil jeg lade dig brande, hvis du ikke skifter Sind."

"Du truer med en Ald, som kun brænder en kort Tid og snart slukkes igjen, fordi du ikke fjender den kommende Dom og den evige Gjengjældens Ald, der venter de ugudelige. Dog — hvi løber du? Kom med hvad du vil."

Dette og andet mere sagde Polykarp, fuld af Frimodighed og Glæde, og hans Majn straaede som forklaret, saa at selv Profosuhlen grebes af Forundring. Han lod en Herold udraabe: "Polykarp har bekendt, at han er en Kristen." Men Mængden, Hedninger og Jøder, kreg som rasende: "Hvor er Kiens Lærer, de Kristnes Jøder, som omstjæter vore Guder, og som har lært saa mange ikke at ofre og tilbede Guderne." De forlangte, at en Løve skulde slippes løs mod ham; men Dorefejtingernes Tid var allerede udløbet, og han dømtes i dets Sted til Baalet. Fra Versteder og Vadehøje samlede Ved og Aviste sammen til Baalet; Jøderne var nær forrige (Int. Ap. Bj. 13, 50; 14, 19). Da Baalet var reist, klædte Polykarp sig selv af. Man vilde som sedvanligt nagle ham fast til Pælen, men han sagde: "Lad være; han som giver mig Kraft til at udholde Alden, vil ogsaa give mig Kraft til at staa fast paa Baalet uden eders Nagler." Han blev stillet paa Baalet og bad: "O du som er Jesu Kristi Jøder, din elskede og hælavede Søn, ved hvem vi har faaet Kundskab om dig, du som er Gud over Engle og Aræfter, over al Skabningen og alle Retfærdige, der lever for dit Anfigt, — jeg taler dig, at du har agtet mig værdig til denne Dag og Time, til at optages i Martyrernes Stare og saa Del i Kristi Rik til det evige Livs Opstandelse baade paa Sjæl og Legeme, i den Helligaands Uforfælskelighed. O vilde du dog idag optage mig blandt dem som et dig velbehageligt Offer! Du har jo selv, o trosfaste Gud, som aldrig svigter, beredet mig dertil, forud oabentbart mig det og nu opfyldt det. For alt dette lover jeg dig, taler jeg dig, prier jeg dig samt den evige Høverstepræst Jesus Kristus, din elskede Søn. Her være dig tilgjemed ham, ved ham i den Helligaand, baade nu og i al Evidhed! Amen."

Da han havde sagt "Amen," blev Baalet tændt. Alden blussede op, men dannede som en Svælvling; "samt et af Vinden udspændt Skib-

feil" angav den Martyrens Legeme uden at røre det, og "de som stod hos, fornam en sød Lugt som af Birke eller andre kostelige Urter." Da traadte en af Vædlerne til og gienmemorede hans Legeme med et Svøyd, og Modet vædede ud, saa at Alden sluktes.

De Kristne bad om hans Lig for at begrave det. Det blev dem nægtet, "forat de ikke skulde forlade den forfærdede og tilbede ham" (Polykarp). "De vidste ikke," skriver Menigheden, "at vi hverken kan forlade Kristus, som har lidt for alles Frelse, eller tilbede nogen anden." Liget blev brændt, men "vi tog hans Bent, der er os dyrebare end Guld og Edelfstene, og lagde dem paa et sømmeligt Sted, hvor vi — Herren vil vel unde os det — med Fryd og Glæde skal samme sammen paa Jødelisdagen."*) der gjorde ham til Mar-

*) Martyrernes Dødsdage kaldes deres Jødelisdage. — Red.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Tacoma

Vor Frelseres Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J St. Cable og So. K St. car. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8. Det engelske Sprog bruges den 1ste og 3die Søndag Form. og den 2den og 4de Søndag Aften i hver Maaned. De øvrige Gudstjenester holdes paa Norsk Søndagsskole i Kirken Kl. 9:30 Form. og i Kapellet paa East I og Wright Ave. Kl. 2 Eftm. Gudstjeneste i Kapellet efter Tillysning.

Ungdomsforeningen "Concordia" møder hver Torsdag Aften.

Menighedens Præst er i Regelen at træffe hjemme hver Formiddag.

N. A. LARSEN, Præst.

912 So. 17th St. Tel. Main 4270.

Seattle Bymission.

Pastor Olof Eger.

Res. 1215 Harrison St. Tel. East 5964

Seattle.

Immannels lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St. — Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St. saa to "Blocks" vest (ned Bakken) Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45. H. A. STUB, Pastor. 1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Ballard (Seattle).

Zionskirken, 56de Gade nær 20de Av Hølmesse 11. Aftensang 8. Søndagsskole 9:45. Ungdomsmøder onsdag 8:15 R. E. Bergesen, præst. Træffes skrevet 9 morgen og 7 aften. 1727 W. 56th St. Telefon: Ballard 1296.

Portland, Ore.

Vor Frelseres Kirke, Hjørnet af E 10th og Grant Sts. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til Grant Street. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, og hver Søndag Aften Kl. 7:45. Søndagsskole Formiddag Kl. 10.

Gudstjeneste i Albus, Hjørnet af Minnesota Ave. og Shaver Streets,

hver Søndag Formiddag kl. 11. Søndagsskole kl. 10.

Gudstjeneste i Kelso og Rainier, Oregon, efter Tillysning.

R. O. THORPE, Pastor.

425 E. 10th St. Tel., East 621.

Santa Barbara, Cal.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 undtagen 2den og sidste Søndag i Maaned. da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel Home 1218.

N. PEDERSEN, Pastor.

Oakland, Cal.

Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., nær San Pablo og 25th St. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 10.

E. S. BELGUM, Præst.

823 Athens Ave. Tel. Oakland 4356.

Everett, Wash.

Den første evang. luth. Kirke, 2939 Lombard Ave. Hølmesse 10:45, Aftensang 8:00, Søndagsskole 9:30. Engelsk Gudstjeneste for Søndagsskolen 10:15 til 10:45. Opbyggelse hver anden Torsdag Kl. 8:00. Ungdomsmøder Fredag Kl. 8. Telefon Sunset 337.

I Oslo Menighed Gudstjeneste hver anden Søndag 2:30 Eftm.

I Rosevelt, Gudstjeneste hver fjerde Søndag Kl. 3 Eftm.

I Sunnyside, Gudstjeneste hver fjerde Søndag Kl. 3 Eftm.

L. C. FOSS, Pastor.

Silverton, Oregon.

Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen den sidste Søndag i Maaned. Engelsk Gudstj. om Aftenen Kl. 8 1ste og 3die Søndag i Maaned.

Barlow.

Gudstj. sidste Søndag i Maaned Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maaned. Kl. 7:30 Aften paa norsk

Sodaville.

Gudstj. efter Tillysning.

Mckee.

Bethel Menighed Gudstjeneste 1ste og 3die Søndag i Maaned. Kl. 3 Eftmiddag, vekselvis norsk og engelsk.

A. O. WHITE, Pastor.

Oakland, Cal.

St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. and 3 p. m. Sunday school 10 a. m.

Fruitvale.

Masonic Hall. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Russell.

Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 5:30 p. m.

S. B. HUSTVEDT, Pastor.

2433 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Astoria, Oregon.

Astoria første norske ev. luth. Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned. Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

Quincy.

Gudstjeneste den første Søndag i Maaned. Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.

Gudstjeneste efter Tillysning.

THEO. P. NESTE, Pastor.

417—29th Street, Astoria, Ore.

Stanwood, Wash.

Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.

Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Camano.

Gudstj. 2den og 4de Søndag i. 3 Eftm.

Florence.

Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Eftm.

M. A. CHRISTENSEN, Pastor.

San Francisco.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2223 Howard St., nær 18th St., San Francisco; residence, 2155 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. M. STENSKUD.

2155 Howard St. Phone: Market 3142

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.

Baalson, H. E., Silvana, Wash.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Euroka, Blakkan, L. Box 175. Rockford, Wash.

Braafladt, L., 2411 Broadway, Everett, Wash.

Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.

Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.

Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.

Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Brevig, T. L., Stanwood, Wash.

Carlson, L., 554 Harrison St., San Francisco, Cal.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Dahle, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Olof, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 5966.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Giere, A. F., Prof., Parkland, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hanson, G. A., Potlatch, Ida.

Harstad, B., Parkland, Wash.

Phone 7884-J-3.

Helleksen, O. C., So. 320 Brown St., Spokane, Wash.

Hagoes, O., Pl. Madison, Wn.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Hustvedt, S. B., 2433 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Lind, A. G., Marshfield, Ore.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., E. 418 Pac. Ave., Spokane, Wash.

Ottesen, O. C., Chinook, Wash.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhøvd, M., Box 14, Lawrence, Wn.

Pedersen, N., 1516 De La Vina St., Santa Barbara, Cal.

Peterson, H. S., Prof., Parkland, Wash.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.

Thorpe, R. O., 425 E. 10 St., Portland, Oregon.

Tornøe, D. W., Montesano, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Anderson, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt.

Stanwood, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland

Barnholm, Parkland, Wash

Rolland, J. M., Bestyrer for Josephine

Alderdomshjem, Stanwood

tyr, og holde Høstid til Minde om dem der har fuldendt Striden, og til Størfølge og Veredelse for dem hvem Kampen endnu forestaar." — „Kristus tilbøder vi som Guds Søn, men Martyrerne elsker vi som Herrens Disciple og Efterfølgere; maatte vi kun blive deres Kjemper og Med-disciple!"

Den gamle Indianerkones Bibel.

Det var bare en gammel, slidt Bibel, som den gamle Indianerkvinde holdt i sin Haand; men for hende var den en Skat. For det første var den hendes egen, og det var straks noget. For det andet var den en Gave; den Kjerlighed som saa gav Gaven, gav den Værd. For det tredje var dette den første Bibel hun havde ejet. Hun havde læst og beundret andre Bøger; men denne elskede hun. Der var intet Støv paa den Bibel, og heller ikke stod den i nogen Skulde. Dertil var den for meget i Brug; det viste ogsaa de mange Breve og Merker og de understregede Steder inde i den.

Den gamle Kvinde var syg. Det var saavidt hun kunde holde Bogen med sine skjælvende Hænder, og Synet var saa svagt, at det var som Bogstaverne dansede for hendes Pine. Alligevel læste hun i den, enten den var aaben eller lukket; for med Aandens Pje saa hun de trøstende Ord. De hellige Ordte sa hun og gjen tog for sig selv. Om hun ikke kunde se Ordene, saa kunde hun dog altid se Herren. Om hendes svage Hænder ikke maagtede at holde Bogen, saa maagtede dog altid hans Hænder at holde hende oppe. Hun erjærede, at han holdt sit Ordte: „Min Skjeb og Stav skal trøste dig."

Det var Aften, og det var ganske stille derude paa Prærien. Ingen Binde rørte Trærne; alt aandede Fred og Hvile. Og Naturens Fred syntes at gjenpejles i den gamle Ansigt, som hun saa der i sin tarvelige Hytte ikke langt fra Hovedvejen. Men den Fred var ikke laant udenfra; den lyste ud af Sjælen derinde. Derfor gav den Røst for Fremtiden; hverken Tid eller Omstændigheder vilde kunne forstyrre den. Thi den var et ensomt og troende Hjertes visnælige Gien dem — et Hjerte som ventede paa Herren. Det var den gamle Bog som havde lært hende at vente paa ham; og her nde paa den ensomme Prærie var al Ensomhed glemt. Borte fra Verdens Strid og Varm her havde Bibelen lært hende, at hendes Forget stas var i Himlen. Mens de mange i de store Byer søgte efter Tilfredsstillelse og Livsnædelie, havde hun lært, at Tilfredsstillelsen var at finde i Samfundet med en større Verden

og i Hæder som hverken kunde smide eller skuffe.

Den gamle Indianerkone saa og sagde højt for sig selv Herrens Ord til en brødefuld Kvinde: „Den som drikker af dette Vand, skal ikke tørste iglen — men det Vand som jeg vil give ham, skal blive i ham en Stille som vælger ud til evig Tid," da Indianermissionæren troadte ind i Hytten for at se til hende.

„Ja," sagde Missionspresten, da han havde blist paa hende, „hvor forskellig er dog ikke denne Tid fra den gamle!"

„Ja," sagde den gamle; „Gud være Tak, at vi faar se de nye Dage; det gamle er forbigaaet, ja, alt er blevet nyt!"

De gamle Dage var de mørke Hvidhedens og Blodsudpødselsens Dage. Hendes Mand var en Indianerhøvding, som tappert havde kæmpet mod de hvide og var falden under Kampen. Han havde de hvide, men hans Suktra havde lært at elske dem. Gjennem dem havde den nye Dag arvet.

Presten læste og bad med den syge Kvinde. Hun var Korktræden af hans Arbejde i den Egn. Nu havde Døden merket hende; hendes Dage var talte.

„Jeg skal skrive til din Søn," sagde Presten.

„Tal for det. Jeg vil gjerne se Gutten min endda en Gang. Maa Herren give mig Styrke til at leve, til han kommer."

I den trovle By Toronto sad Jon Sanders paa sit Skrivebord og saa gjen nem sin Post. „Fra Presten hjemme," mindede han. „Vare ikke Moder er daarlig." Det ellers saa ubetydelige Ansigt fortalte sig, det var læste Brevet. „Jeg maa rejse straks," sagde han til sig selv; „det saar ogsaa som det kan med Forretningen."

Det var en endelst Jernbanetur. I flere Dage rejste han nordad, indtil han endelig stod paa den lille Station, som var den nærmeste til hans gamle Hjem. Saa var det at vandre henad Stierne, til han kom til den lille Hytte, halvt gjemt i Smaalkoven. Han stod en Stund stille udenfor, for han aabnede Døren. Minderne holdt paa at overvælde ham. Hvor mange glade, sorgløse Dage havde han ikke tilbragt her som Gut! Der havde han lært saet Vøger i Haanden, havde siddet og læst og drømt bog Dukkene derborte. Ergjerrige Drømme, som var bleven til Virkelighed. Indianerguttens glimrende Øjne havde valet Omverksomhed, og ved Rigfolks Hjelv var han bleven sat istand til at gaa den studerende Vej. Hvor han kussede hvert Gang han var kommen hjem i Ferierne! Moder stod da altid i Døren og ventede paa ham.

Electro Dental Parlors

BEST DENTISTRY

Tacoma Theater Bldg.

9th & Ct Sts., Tacoma

Da altid havde han glimrende Vidnesbyrd at bringe med. Hvor lykkelig han havde været — følt sig som en Krieger, der bragte Seiren hjem. Nu var det længe, siden han havde været hjemme. Som Advokat havde han lært saa meget at varetage, at det syntes umuligt at rive sig løs til en saa lang Rejse. Og denne Gang stod ikke Moder i Døren; Al, hun vilde aldrig høre der mere!

Han bankede sagte paa Døren og gik ind. Der saa Moder i Sengen, saa bleg og maget, men med det gamle, kjerlige, lyse Smil, hvormed han altid plejede at hilse sin Søn.

„Moder, jeg er saa glad over at være hos dig igjen. Hvorfor sendte du ikke Bud eller mig for? Jeg vidste jo ikke, at du var syg."

„Jeg vilde ikke plage dig, før det var nødvendigt. Gutten min. Jeg vidste jo, hvor meget du havde at staa i, og Reisen er lang. Jeg har ikke følt mig rask, og nu kommer min Herre snart og henter mig herfra. Jeg er glad, du er kommen tidnok, kjære Jon."

„Ja Moder, er du vis paa, at du ikke kan komme til at leve?"

„Ja, det er jeg. Men jeg er ikke bedrøvet for det; jeg er færdig til at vandre. Den gamle Bog har været min Trost og mit Haab. Livet har været tungt mangengang; men Guden er let og lys. Din stakkels Moder, Jon, levede ikke den Dag da Evangeliet var bekendt her. Men han levede efter det Ord han havde, og den himmelske Hæder ved det. Jeg har overladt alt til ham. „Skulde ikke al Jordens Dommer handle ret?" Jeg haaber at saa møde din Moder igjen. Men, Jon, du kender Veien. Vil du ikke gaa der? Vil du ikke love at møde mig histoppe? Gud ved, at jeg har bedt for dig. Jeg har været stolt af dig, Gutten min, og det har alle Indianerne her ogsaa været. Men er Jesus fornøjet med dig? Har du ikke været alfor argjerrig? Vil du ikke give dig hen til ham? Han længes efter at tage hnd dig."

Advokaten havde smilet ned ved sin Moders Seng for bedre at kunne opfangne den svage Stemme. Hendes Ord gik ham lige til Hjertet. „Al," tænkte han, „om jeg havde hendes Tro! Det er sandt, at jeg har været alfor argjerrig. Jeg har søgt den Hære som hører denne Verden til, og de himmelske Skatte har jeg glemt.

Men jeg vil søge Gud fra denne Stund af."

Saa begyndte den gamle Kone at bede. Hun, den dygtige Advokat, vidste, hvad det var med Alvor og Bella lenhed at føre en Sag. Men aldrig havde hun hørt nogen Sag blive ført med en saadan Underlighed som hans Moder nu førte hans Sag for Gud. Hun skjæmpede med Herren og vandt Seier. Den unge Mandes Ansigt var bledt i Taarer. Han kyssede sin Moder, og lovede at møde hende igjen.

„Med Guds Hjælp, Moder," sagde han.

Nogle Dage gik hen. Saa kom den Stund da Presten stod sammen med den Døendes Søn for at sige det sidste ord. Moder og Søn holdt hinanden i Haanden. „Jeg har ikke noget andet at efterlade dig end denne," sagde den gamle Kvinde. „Tag den, og maatte Gud velvillig den for dig!" Hun trak den velbrugte Bibel frem fra Hovedpuden og lagde den i Sønnens Hænder.

„Jeg skal bære den Hittig, Moder, og prøve at leve efter den," sagde han og trykkede hendes Haand. Da smilede hun og kussede sine Pine. Gud havde hørt hendes mange Bønner; nu vilde han „lade sin Tjener føre hen i red." — (Aria. „Dimitis.")

N. W. Gro. Co.

„MAIL ORDEER" HUS

Aarlig Omsætning \$500,000.00
Vi har over fem tusind Kunder, som finder, at det betaler sig at bestille Varer hos os. Det koster bare et Postcard at faa Dem tilsendt en fuldstændig Prisliste.

Det ældste og største "mail order" Hus i Staten.

North West Grocery Co.,

1302-4 Commerce Street
Tacoma, Wash.

J. FISHER

Bodwell Road Cash Grocery
Cor. Bodwell & Gray Road

Vancouver, B. C.

New York.

LUTHERSK PILGRIM HUS

No. 5 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Peterson, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere: N. J. Hong, A. B. Bestyrer; J. U. Xavier, A. B.; Miss Anna Tenwick; A. F. Clere, A. B. M. Aceta; H. S. Peterson, A. B. B. S.; Mrs. Gurf Fjelde, Proceptress; Inga D. Hong; Alma Hansen, H. Mus.; Mrs. Ida Julson; Olive Christensen.

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger: I den engelske Afdeling optages Elever, der ikke er blevne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyndere, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningslivet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskinskrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange Taler eller Forhandlinger.

I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menighedskoler, vil blive givet al mulig Anledning til at dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, såsom Norsk, Religion, Bjælkelære, Kateketik m. m.

I College Preparatory Afdelingen optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menighedskoler. Fire forskellige Kurser tilbydes: The Luther College, The Classical, The Modern Language, The Mathematic and Science.

Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Pauli kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik, Harmoni liere samt Sang.

Andet Halvaar begynder den 12de Februar

Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer

N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE, Inc.
1503 Pacific Avenue
Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses
Linier

ISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Patronize

The Old Reliable
STANDARD STEAM LAUNDRY
942 Commerce St. & 721 E St.
Main 265—A 2265

Tacoma - - - Wash.

F. J. LEE

1ste Klasses norsk
Fotografist
Studio, Main 2289
Res., Main 2689
1535 Commerce St
Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating
Main 292—A 2392
1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Fla-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Beverning
1205 Commerce St. Tacoma

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag og saa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. ELLA SYNGE

Murphy Building, Ballard
Eitel Building, Seattle
Ballard Kl. 10—1 Seattle Kl. 2—6

IMPERIAL

PAINT & WALLPAPER CO.

John N. Skidmore, Mgr.
Wholesale and Retail Dealers in
Paints, Oils, Varnishes, Wallpaper
759 So. C St., Tacoma, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
70 MILLION DOLLARS
955 Commerce St.
Aaben Lørdags Aftener
4 Procents aarlig Rente
Igger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chibberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; O. Granrud, V-Pres.; Er-
nest C. Johnson, Cashier; J. P. Vi-
sell, Gust Ljodberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
French Block, 15th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Søndagene Hvide Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

DRES. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandlæger
217-218 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11 Sts., Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN
905 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kr.ania Universitetet
201-2-3-4 Eitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6215

FERN HILL MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Telephone Main 7839
Fern Hill and Spanaway

Jno. W. Arctander

HALLS & JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-3 Lyon Building - Seattle
208-9 Stokes Building - Everett

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES.
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1161 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.
Main 7745 A-4745

W.P. Fuller & Co.

1117-19 A Street
Vi anbefaler vort store Oplag
— af —

Maling, Olje, Glas, Døre og Vinduer

Vi har det største assortiment
og er det betydeligste Handels-
Hus i denne Branche i Nord-
vesten.
Main 1067—Home A-6015
Tacoma, Wash.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue